

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
3 Пвж 492/18
12.09.2018. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Александре Поповић, председника већа, судија Младена Николића и Драгољуба Јанковића, чланова већа, у правној ствари предлагача GROSS CART S.r.l. Bessano del Grappa via Piagafetta n.14/16, с.а.р 36061, cf ip/Iva, кога заступа Азур Прњаворац, адвокат из Босне и Херцеговине, а пуномоћник за пријем писмена је АА из ..., против противника предлагача SOG LINE д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Владимир Голубовић, адвокат из Београда, ради признања стране судске одлуке, решавајући о жалби противника предлагача, изјављеној против решења Привредног суда у Београду Р. 33/18 од 15.06.2018. године, исправљеног решењем о исправци Р. 33/18 од 10.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Привредног суда у Београду Р. 33/18 од 15.06.2018. године, исправљено решењем истог суда Р 33/18 од 10.07.2018. године и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Побијаним решењем у ставу I изреке признаје се правноснажна судска одлука-судски налог Грађанског суда у Вићенци, Италија бр. 3159/2015 од 06.10.2015. године. Ставом II изреке обавезује се противник предлагача да предлагачу надокнади трошкове поступка у износу од 30.000,00 динара.

Решењем о исправци од 10.07.2018. године исправља се решење од 15.06.2018. године у ставу II изреке тако што се уместо "обавезује се противник предлагача да предлагачу надокнади трошкове поступка од 30.000,00 динара" треба да стоји "обавезује се противник предлагача да предлагачу надокнади трошкове поступка у износу од 60.000,00 динара".

Против наведеног решења од 15.06.2018. године и решења о исправци противник предлагача је благовремено изјавио жалбу. Жалбу изјављује из свих законом прописаних разлога, указујући на битну повреду одредаба парничног поступка јер је првостепени суд 25.07.2017. године донео решење којим је одбацио предлог предлагача за признање стране судске одлуке, а противнику предлагача је достављено решење о одбачају, а није достављен првобитни предлог за признање. Даље се у жалби указује да на страни судској одлуци нема потврде о правноснажности, те да противник предлагача није имао сазнања о поступку пред страним судом, а суд није дао разлоге и објаснио и образложио на који начин је противник предлагача био упознат са судским поступком, посебно да је примио обавештење и био позван да учествује у истом када

то није тачно и за то нема доказа. Такође истиче да је реч о пресуђеној ствари пошто је предлог раније одбачен. Предложио је да се побијано решење укине. У погледу решења о исправци наводи да није реч о очигледној погрешци и предлаже укидање тог решења.

Испитујући правилност побијаног решења, на основу одредбе члана 386. у вези са одредбом члана 402. Закона о парничном поступку, а све у вези са одредбом члана 30. став 2. закона о ванпарничном поступку, Привредни апелациони суд је нашао да је жалба противника предлагача основана.

Побијано решење донето је уз постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. ств 2. тачка 12. Закона о парничном поступку на коју у жалби противник предлагача основано указује. Такође због неправилне примене одредбе члана 88. став 1. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Према разлозима побијаног решења, првостепени суд из судског налога Грађевинског суда у Вићенци бр. 3159/15 од 06.10.2015. године утврђује да је издат судски налог по основу захтева за исплату овде предлагача и приложених докумената и да је противник предлагача обавезан да плати у року од 60 дана од доставе акта износ од 71.338,49 евра као и камату од закашњења до старне исплате те трошкове поступка од 2.562,74 евра. Даље првостепени суд из потврде утврђује да су наведени акти достављени дана 08.07.2016. године пред Првим основним судом у Београду, да је покушано уручење истих противнику предлагача на адресу ..., ул. ... бр. ..., те да иста нису достављена из разлога што је остављено обавештење, али нико није приступио ради преузимања писмена, те је наведени суд поменуто акта-писмена суда у Вићенци вратио суду у Вићенци. Првостепени суд такође утврђује да је предлагач доставио декрет суда у Вићенци у оригиналу са преводом овлашћеног судског предлагача из кога је утврђено да је писмена опомена стекла коначно извршење.

Првостепени суд цитира одредбу члана 87. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, да између Републике Србије и Републике Италије постоји узајамност у погледу признања и извршења страних судских одлука, па налази да су испуњена оба посебна енумерисана услова за признање стране судске одлуке, а да из достављених доказа и садржине норми италијанског права које се тичу доставе и правила за одржавање рочишта, произилази да је противник предлагача у том поступку тужени уредно примио обавештење о судском поступку и био упознат са судским поступком у Италији у коме је био позван да учествује, те да је италијански суд поступио у свему према међународним конвенцијама и правилима поступка у Италији.

Из наведених разлога, првостепени суд признаје страну судску одлуку.

Одредбом члана 5. став 1. Конвенције о достављању у иностранству судских и вансудских аката у грађанским и трговачким стварима (Закон о потврђивању наведене конвенције објављен у Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори бр. 1/10 и 3/13) је прописано да централни орган замољене државе ће сам извршити достављање акта или ће достављање поверити одговарајућој агенцији: 1) било на начин предвиђен њеним унутрашњим законом којим се уређује уручење аката у домаћим парницама лицима која бораве на њеној територији или б) на посебан начин који је затражен од стране подносиоца захтева, уколико такав начин није у супротности са законом замољене државе. Према ставу 2. осим у случају предвиђеном у ставу 1. под б) овог члана акт увек може се уручити примаоцу који на то пристане добровољно.

Имајући у виду горе цитиране одредбе конвенције о достављању у иностранству судских и вансудских аката у грађанским и трговачким стварима, основано у жалби противник предлагача указује да није јасно образложење првостепеног суда да из достављених доказа и садржини норме италијанског права која тичу доставе и правила

за одржавање рочишта произилази да је противник предлагача уредно примио обавештење о судском поступку у Италији и био упознат са тим поступком, као и налог заплаћање и да је поступљено у свему према међународним конвенцијама.

Наиме, према потврди на коју се позива првостепени суд произилази да је 08.07.2016. године пред Првим основним судом у Београду вршено достављање аката на један од начина предвиђених чланом 5. конвенције, наведен је прималац овде противник предлагача са адресом ..., ул. ... бр. ..., те је констатовано да акта нису достављена из разлога остављено обавештење – нико није приступио ради преузимања писмена.

Имајући у виду горе цитиране одредбе конвенције и садржину наведне потврде, нејасно је позивање првостепеног суда на норму италијанског права јер се у овом случају у погледу правила доставе релевантне норме домаћег права тј., Закона о парничном поступку Републике Србије. Стога је првостепени суд пропустио да утврди а терет доказивања је на предлагачу, да су акта страног суда достављена овде предлагачу у складу са чланом 131. став 3. Закона о парничном поступку или у складу са чланом 141. Закона о парничном поступку, када би у том случају, овде противнику предлагача било омогућено да учествује у поступку пред страним судом.

У поновном поступку првостепени суд ће поновном оценом доказа-писмена које је доставио предлагач, а полазећи од навода противника предлагача да му није омогућено да учествује у поступку пред страним судом и да му нису достављена акта, те полазећи од одредби члана 88. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља као и од одредби члана 5. горе наведене конвенције, утврдити да ли је противнику предлагача омогућено да учествује у поступку у коме је донета страна судска одлука, и да ли су му акта страног суда достављена у складу са чланом 5. конвенције о достављању у иностранству судских и вансудских аката у грађанским и трговачким стварима. Када поступи на наведени начин, првостепени суд ће донети нову одлуку о предлогу предлагача за признање стране судске одлуке.

Из наведених разлога применом одредбе члана 401. тачка 3. Закона о парничном поступку, у вези са одредбом члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, донета је одлука као у изреци.

МН/СР

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Александра Поповић с.р.**

За тачност отправка